

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre Danmarks Radio som uafhængig kulturinstitution og som public service-station, hvor der er journalistisk frihed og kan forventes journalistisk integritet, og hvor beslutninger om Danmarks Radios forhold træffes ud fra faglige og saglige hensyn og ikke på baggrund af politiske motiver?«
Af Aage Frandsen (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Pia Boisen (EL).
(Forespørgslen anmeldt 10/11 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/11 2004).

Begrundelse

Aage Frandsen (SF):

Når vi har ønsket denne forespørgsel, hænger det sammen med vores levende interesse for Danmarks Radio, fordi Danmarks Radio er, tror jeg nok man kan sige, den vigtigste kulturinstitution i Danmark, hvis man i hvert fald taler om, at vi har en enkelt institution.

Det er den vigtigste kulturinstitution af to grunde. For det første den mangfoldighed, som ligger i Danmarks Radio med hensyn til, hvad Danmarks Radio beskæftiger sig med; en mangfoldighed, som ikke kun vedrører radio og tv, som er det normale, man nok interesserer sig for, men også en mangfoldighed fra historisk tid med hensyn til, hvilke kulturopgaver Danmarks Radio har påtaget sig. Det er helt tilbage fra begyndelsen i 1920'erne og 1930'erne, at man har udviklet det.

Det andet er Danmarks Radio som public service-institution, hvor man har en forpligtelse til at virke på en række områder for hele den danske befolkning, både med hensyn til alsidighed og med hensyn til mangfoldighed og med hensyn til at tage opgaver op, som andre ikke tager. Og det skal Danmarks Radio.

Kl. 13.50

Vi har også helt konkret ønsket forespørgslen med henblik på, hvordan det så er, vi forvalter Danmarks Radio. Der er det klart, at Danmarks Radios bestyrelse er helt central i den forbindelse, for det er de mennesker, vi bl.a. har været med til at sætte til at forvalte. Der er det så, vi ikke kan komme uden om, at den ændring, der skete med den nuværende kulturministers medieforlig om, hvad Danmarks Radios bestyrelse skal kunne beskæftige sig med, er central, nem-

lig den, at bestyrelsen har fået en større kompetence. Ordet kompetence i den her forbindelse betyder kompetence til at kunne gøre noget, ikke nødvendigvis, at man er kompetent til at gøre det. Man kan også sige, at man pr. definition har kompetencen, og så behøver man ikke diskutere, om man er kompetent eller ej.

Det andet i den her forbindelse, som selvfølgelig også er centralt, og som vi ikke kan komme uden om, er diskussionen af, hvordan man sætter en sådan bestyrelse sammen.

Vi rejste forespørgslen kort efter folketingsårets begyndelse ud fra en konkret situation, men det, vi primært er optaget af, er fremtiden og selvfølgelig også at se på, at noget af det, der er sket i fortiden, ikke må gentages i fremtiden.

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne indlede med at pointere, at udgangspunktet for regeringens mediepolitik er informations- og ytringsfriheden, mediernes selvstændighed og uafhængighed samt mangfoldighed og alsidighed. Dette gælder naturligvis i forbindelse med regeringens politik vedrørende vores public service-stationer, og derfor skal der være den rigtige balance mellem de krav, vi som politikere stiller til public service-stationerne, og respekten for deres ret til selv at tilrettelægge programvirksomheden.

DR's status som selvstændig offentlig institution er som bekendt eksplicit nedfældet i radio- og fjernsynsloven, og respekten for DR's selvstændighed og uafhængighed er udmøntet i præamblen til den public service-kontrakt, som regeringen har indgået med DR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2006. Det er således i public service-kontrakten anført, at kontrakten er baseret på radio- og fjernsynslovens bestemmelse om DR som en selvstændig offentlig institution, jf. lovens § 15, uden for kulturministerens almindelige instruktionsbeføjelse.

Dette indebærer ifølge kontrakten, at DR's bestyrelse inden for de rammer, der er fastlagt i lovgivningen og public service-kontrakten, har ansvaret for den overordnede tilrettelæggelse af programvirksomheden. Endvidere indebærer det, at DR's bestyrelse har fuld og uindskrænket rådighed over de tildelte licensmidler til anvendelse på de aktivitetsområder, der er angivet i lovgivningen og i kontrakten. Det fremgår som bekendt af radio- og fjernsynsloven, at DR's

øverste ledelse, bestyrelsen, har det overordnede programansvar og ansvaret for overholdelse af de bestemmelser for institutionens virksomhed, der er fastsat i loven, og af bestemmelser fastsat i medfør af loven. Det fremgår endvidere af loven, at DR's generaldirektør har et dagligt programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse af DR. Det er regeringens opfattelse, at den i loven fastsatte arbejdsdeling mellem DR's bestyrelse og direktøren er fornuftig. Regeringen ønsker derfor at opretholde den arbejdsdeling.

DR har som bekendt i efteråret ledelsesmæssigt været igennem en turbulent periode som følge af afskedigelsen af Christian Nissen og Jørgen Kleeners efterfølgende fratreden. Begivenhederne i DR medførte en interessant og også meget relevant debat om, hvorvidt den nuværende model for udpegning af DR's bestyrelse er hensigtsmæssig. Under denne debat blev der fra forskellig side fremsat forslag om at ændre reglerne for sammensætningen af DR's bestyrelse fra primært at være politisk udpeget til at være en professionel bestyrelse. Med en professionel bestyrelse mener jeg en bestyrelse, der udelukkende er udpeget på baggrund af faglig indsigt i medier og virksomhedsledelse og andre relevante kompetencer.

Regeringen er selv tilhænger af, at der indføres en professionel bestyrelse for DR. Det svarer til, hvad regeringen allerede foreslog i sit medieoplæg fra foråret 2002. Der var imidlertid ikke, da den nuværende medieaftale blev forhandlet på plads, generel tilslutning til regeringens oplæg på dette punkt. Derfor fik vi den nuværende ordning, hvorefter flertallet af bestyrelsens medlemmer fortsat udpeges af Folketinget.

Kl. 13.55

Begivenhederne i DR har givet ny næring til regeringens ønske om at indføre en professionel bestyrelse for DR. Jeg agter derfor at se nærmere på spørgsmålet om en eventuel kommende professionel bestyrelse. I den forbindelse har regeringen besluttet at igangsætte en undersøgelse af, hvordan andre lande har indrettet ledelsen af deres public service-stationer. Undersøgelsen skal også kaste lys over disse landes erfaringer med de forskellige ledelsesmodeller.

Beslutningen om at igangsætte denne undersøgelse er truffet på baggrund af de politiske meldinger om, at man på nuværende tidspunkt ikke ønsker at ændre reglerne for sammensætningen af bestyrelsen for DR. Det er hensigten, at den nye undersøgelse skal give ny viden og

inspiration til de kommende medieforhandlinger, som jeg regner med går i gang i 2006, og hvor jeg, hvis jeg fortsat er kulturminister til den tid, på ny vil rejse spørgsmålet om en professionel bestyrelse. Regeringen støtter tanken om en professionel bestyrelse i DR, fordi det efter regeringens opfattelse vil give DR de bedste muligheder for at udvikle sig i fremtidens mediemarked.

Til slut vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til radio- og fjernsynslovens regler om bestyrelsens overordnede programansvar.

Det har fra forskellig side været hævdet, at det forhold, at det i forbindelse med ændringen af radio- og fjernsynsloven i 2002 blev præciseret, at bestyrelsen har det overordnede programansvar, er problematisk i forbindelse med DR's daglige programvirksomhed. Det er jeg ganske enkelt ikke enig i. Præciseringen i loven gav ikke bestyrelsen nogen kompetence i forbindelse med den daglige programvirksomhed eller mulighed for at blande sig i enkelte programmer. Det fremgår direkte af bemærkningerne til radio- og fjernsynslovens § 17 om bestyrelsens overordnede programansvar. Endvidere fremgår det, at varetagelsen af det overordnede programansvar først og fremmest forventes forestået ved generelle drøftelser på bestyrelsesmøder og ved f.eks. temadebatter om programtyper og tilrettelæggelsen af disse.

Som jeg har fremhævet flere gange tidligere, bl.a. under min mundtlige besvarelse den 21. maj 2003 af S 3335 og S 3336, har bestyrelsen ikke efter lovens § 17 adgang til at blande sig i enkelte programmer. Det vil dermed ikke være bestyrelsens opgave at varetage en egentlig gennemgang af de enkelte, konkrete programmer, som DR producerer og udsender.

Endvidere skal jeg henvise til mine svar af 19. og 21. oktober 2004 på S 55 og S 275 vedrørende fortolkning og udmøntning af bestyrelsens overordnede programansvar stillet af henholdsvis Søren Søndergaard fra Enhedslisten og Ester Larsen fra Venstre. Det fremgår af disse svar, at DR's bestyrelse på baggrund af reglerne i radio- og fjernsynsloven den 23. januar 2003 har vedtaget nogle retningslinjer for, hvorledes det overordnede programansvar efter bestyrelsens opfattelse skal udmøntes i praksis. Dette gælder med hensyn til bestyrelsens fastlæggelse af retningslinjer for DR's udsendelsesvirksomhed, bestyrelsens kontrol med retningslinjernes overholdelse samt behandlingen af henvendelser om udsendelsesvirksomheden.

Af de af bestyrelsen vedtagne retningslinjer for bestyrelsens administration af det overordnede programansvar fremgår det bl.a., at det er et grundlæggende synspunkt i DR's bestyrelse, at medarbejderne får mulighed for at udvikle og afprøve professionelle evner, og at direktionen kan udøve sin ledelsesfunktion uden indblanding i den daglige programvirksomhed fra bestyrelsen. Til slut kan jeg nævne, at det endvidere fremgår af retningslinjerne, at bestyrelsen mindst to gange årligt gennemfører temadebatter om udvalgte sendeflader og programtyper.

Samlet er det derfor min opfattelse, at regeringen har sikret DR's status som selvstændig og uafhængig public service-station.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

At kulturministeren har tilkendegivet over for Folketinget, at man godt vil undersøge nærmere, hvad der kan ske om nogle år, når en anden kulturminister skal lave en medieaftale, er selvfølgelig helt fint. Det undrer mig bare lidt, at kulturministeren, i tilfælde af at kulturministeren selv er kulturminister på det tidspunkt, med sikkerhed kan sige, at han vil fremsætte forslag om, at man skal have en professionel bestyrelse, for jeg troede sådan set, at undersøgelsen bl.a. skulle gå ud på at se, hvordan det var i de andre lande, og at man så kunne blive klogere.

Kl. 14.00

Den mulighed er jo heldigvis til stede for os alle sammen og for nogle måske mere end andre, men det synes jeg ikke vi skal skose hinanden for, når bare viljen til at blive klogere er til stede.

Ministeren argumenterer i sin besvarelse af forespørgslen meget med, at der sådan set ikke er noget problem i den måde, som formuleringen er udformet på med hensyn til det overordnede programansvar. Der blev nævnt mange ting i den forbindelse fra ministerens side med hensyn til både, hvad der står i lovtekstens bemærkninger, og hvad man også fra Danmarks Radios side har tilkendegivet.

Problemet er bare, at det i hvert fald er blevet udlagt sådan, også af nogle af dem, der stadig væk sidder i bestyrelsen, at de nu kunne gøre en hel masse ting. Der er også et politisk parti, som har lagt meget vægt på, at der skete en ændring i forbindelse med den ændrede lovgivning for det overordnede programansvar. Derfor er det

ikke det samme, som at virkeligheden ikke har vist, at der er kommet en ændring. Virkeligheden blev ændret, og den blev selvfølgelig særlig ændret af nogle af de bestyrelsesmedlemmer, der sidder der.

Det næste, jeg godt vil se på, er spørgsmålet om den såkaldt professionelle bestyrelse. Ministeren argumenterer med, at en professionel bestyrelse består af nogle, der har faglig indsigt og virksomhedsledelseserfaring og så i øvrigt er relevante. Det er sådan en bestyrelse, man har i f.eks. TV 2, går jeg ud fra, at man fra ministerens side vil argumentere med. Der vil jeg så spørge ministeren: Gælder det alle? Er man helt sikker på, at det gælder alle?

Det næste er: Er det givet, at en bestyrelse, fordi en minister udpeger den, er mere professionel end den, som Folketinget udpeger? Er det sådan, at vi i Folketinget er for tumpede til at kunne tænke med hensyn til faglighed og ledelsesansvar, mens ministeren er særlig klog med hensyn til at kunne finde ud af det?

Derfor vil jeg også spørge ministeren, om ministeren mener, at ministeren, da han udpegede sin del af bestyrelsen, i alle henseender selv levede op til de kriterier, som ministeren mener der skal leves op til, og som egentlig også står i loven i dag og altid har stået der med hensyn til, hvordan bestyrelsen skulle sammensættes.

Ministeren udpegede tre personer. Jeg siger ikke, at de ikke er kompetente, men jeg synes, det var interessant at konstatere, at alle tre holdningsmæssigt på en række områder havde den samme opfattelse som ministeren. De er alle sammen erklæret borgerlige. Det næste i det, når man begynder at tale om den der professionelle bestyrelse, er så, at der er en risiko for, at en minister synes, at de, der er fagligt mest kompetente og dygtigst med hensyn til virksomhedsledelse, tilfældigvis er ens egne trosfæller.

Med hensyn til TV 2 kan vi vel heller ikke komme uden om, at der er en tendens til, at det dér også er personer, som holdningsmæssigt er mest enige med ministeren. Det er sådan nogle overvejelser om, at den såkaldt professionelle bestyrelse ikke nødvendigvis er mere rigtig, jeg også håber man lader indgå i sine undersøgelser. For hvordan er det sikret, at befolkningens repræsentanter er der? Hvordan sikrer vi, at de, som er vores repræsentanter, er der? Hvordan er man sikker på, at der er en bredde i det?

Køns-mæssigt kan man sige, at det er lidt pinligt, at alle politiske partier her i Folketinget udpegede mænd. Ikke at det enkelte parti gjorde

det, men som helhed var det lidt pinligt. Det blev ikke bedre af, at ministeren så bagefter af tre kun udpeger én kvinde.

Det er sådan nogle overvejelser, jeg synes ministeren skulle have i sit baghoved, når man går videre: Hvordan har man selv gjort det, og hvordan tror man så det ville være i fremtiden, hvis man skulle have en professionel bestyrelse?

Det, som vi mener er helt centralt i forbindelse med Danmarks Radio, er at sikre de værdier, som har ligget der hidtil, og som vi mener er forvaltet ordentligt, også af bestyrelsen, med to undtagelser. For det er jo ikke tilfældigt, at den, det ene politiske parti udpeger, nu skifter. Det går jeg ikke ud fra det er, for der var egentlig ikke forvaltet ordentligt.

Der må vi så sige, at det er godt, at man vil udføre alt det på en anden måde, men der er bare det, at når man skal se på fremtiden, skal man også se på, hvordan man selv gjorde det, og sikre sig, at de ændringer, man lavede, ikke er lavet sådan bare hu hej vilde dyr, men ud fra, hvad virkeligheden er.

Kl. 14.05

På den baggrund skal jeg på vegne af Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget lægger afgørende vægt på Danmarks Radios uafhængighed og journalistiske frihed og på, at Danmarks Radios bestyrelse bidrager hertil.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til via lovgivning eller på anden vis

- at sikre Danmarks Radios uafhængighed som kulturinstitution og public service-institution,
- at de af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer bidrager til at sikre holdningskompetence og kønsmæssig bredde,
- at bestyrelsesmedlemmer ikke samtidig må være folketings- eller europaparlamentsmedlemmer eller være kandidater hertil, og
- at bestyrelsens ansvar fastlægges sådan, at der ikke er mulighed for indblanding i Danmarks Radios programvirksomhed.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Den næste i ordførerrækken er hr. Jens Rohde.

Jens Rohde (V):

Jeg skal med det samme sige, at jeg naturligvis bakker helt op om den, synes jeg, glimrende redegørelse, kulturministeren kom med, og derfor skal jeg kun komme med nogle enkelte kommentarer til det, som hr. Aage Frandsen nævnte her fra Folketingets talerstol.

Hr. Aage Frandsen beskæftigede sig lidt med kompetencer i bestyrelsen. På den baggrund skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at Venstre faktisk er det eneste parti, der har udpeget et bestyrelsesmedlem, som har en baggrund inden for radio- og tv-branchen, fordi vi sådan set synes, det er meget naturligt, at der i Danmarks Radios bestyrelse er i hvert fald ét menneske, der har baggrund inden for den elektroniske medieverden.

Jeg kan også sige, at det nye bestyrelsesmedlem, Stig Hartvig Nielsen, mig bekendt ikke er medlem af noget politisk parti, og han er heller ikke blevet spurgt om, hvordan han stemmer. Vi aner ikke noget som helst om, hvor hans politiske holdninger ligger, fordi vi ønsker at tage konsekvensen af vores ønske om at lave en professionel bestyrelse.

Hvad er så en professionel bestyrelse? Ja, det kan man have mange gode diskussioner om, og jeg synes, det er helt relevant, at hr. Aage Frandsen tager spørgsmålet op. Det, der må være afgørende, er ikke, at en professionel bestyrelse udelukkende består af virksomhedsledere. Nej, det, der må være afgørende for en professionel bestyrelse, er, at man fra politisk hold bliver enige om, hvilke kompetencer det er helt centralt og nødvendigt, at denne bestyrelse besidder. Det kan være kulturpolitiske, det kan være juridiske, det kan være økonomiske, det kan være organisations- og ledelsesmæssige, og det kan være en mediemæssig baggrund. Det er noget, vi som politikere skal sætte os sammen og snakke om, når vi forhåbentlig en dag når dertil, at vi kan få en god og konstruktiv diskussion om, hvordan en professionel bestyrelse skal være.

Jeg har selv været fremme med et forslag om, at man kunne supplere bestyrelsen med et repræsentantskab, så nogle af lytter- og seerforeningerne og andre organisationer i det frivillige danske foreningsliv kan være repræsenteret for at øge den folkelige forankring. Alt det er jo nu lagt lidt til side, men næste gang, der skal forhandles, vil jeg i hvert fald håbe, at vi kan få en

fordomsfri og konstruktiv diskussion om begrebet en professionel bestyrelse.

Det er afgørende, at de mennesker, som sidder i Danmarks Radios bestyrelse, ikke anser sig som værende repræsentanter og talerør for et politisk parti. Det er vigtigt, at de er Danmarks Radios ambassadører, og at de skal kere sig om Danmarks Radios udvikling inden for de rammer, som Folketinget udstikker, for det er jo Folketinget, der udstikker rammerne for Danmarks Radio.

Kl. 14.10

Det fører mig over til det næste punkt, nemlig det overordnede programansvar. Hr. Aage Frandsen siger, at det har skabt en ny virkelighed, at man har gennemført en lovændring, der sikrer, at bestyrelsen har det overordnede programansvar. Det skal jeg vende tilbage til, men først vil jeg sige, at når man laver en public service-kontrakt, er det for mig at se helt naturligt, at det er ikke DR's daglige ledelse i direktionens skikkelse, der skal referere til Folketinget om overholdelsen af public service-kontrakten. Det må altid være bestyrelsen, for når man laver en public service-kontrakt, som indeholder en lang række mål for Danmarks Radios programvirksomhed, er der god mening i, at det er bestyrelsen, der refererer og har ansvaret for, at kontrakten bliver overholdt. Det er netop det, der er meningen med det overordnede programansvar.

Er det så det overordnede programansvar, der har givet anledning til, at der har været nogle diskussioner om og til en vis grad også nogen indblanding i, hvordan programfladen skal se ud, og hvad der bliver sagt og gjort og skrevet osv.? Nej, det er ikke en ny virkelighed, og jeg vil bede oppositionspartierne om at nå til den erkendelse, at det ikke er nogen ny problemstilling.

Hvis hr. Aage Frandsen har talt med den tidligere generaldirektør, Christian S. Nissen, vil han vide, at det var den tidligere bestyrelse, som ikke havde et overordnet programansvar, der intervenerede i spørgsmål om rådhusklokker inden Radioavisen, eller om Radioavisen skulle vare 10, 7 eller 3 minutter. Sådan var det, så det er ikke nogen ny virkelighed. Det er en virkelighed, vi har set tidligere, og den har intet med det overordnede programansvar at gøre.

Det blev alligevel en relativt lang tale. Jeg kan se, at min taletid er fuldt udnyttet, så jeg skal til slut på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative hurtigt fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager kulturministerens redegørelse til efterretning og konstaterer i den forbindelse, at respekten for DR's status som selvstændig og uafhængig public service-station er udmøntet i radio- og fjernsynsloven og i den public service-kontrakt, som kulturministeren har indgået med DR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2006.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22).

Jeg takker formanden for elastikken.

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være lidt plads til tingene. Det er bare altid sådan, at hvis man starter med at sige, at man vil tale kort, og alligevel overskrider taletiden, har taleren fuldstændig ret i, at ...

Jens Rohde (V):

Man skal altid passe på, hvis der bliver sagt, at man ikke er den store taler. Så ender det altid med en lang tale.

Første næstformand (Svend Auken):

Alle har været i talerens sted, så jeg vil bare sige, at det er menneskeligt.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger til hr. Jens Rohdes indlæg, og den første er fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg hæftede mig ved hr. Jens Rohdes, synes jeg, meget sympatiske bud på, hvilke funktioner medlemmer af DR's bestyrelse skal udføre, og jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, at når de politiske partier udpeger medlemmer af DR's bestyrelse, skal disse bestyrelsesmedlemmer ikke først og fremmest varetage nogle politiske interesser. De skal faktisk varetage DR's interesser og, som hr. Jens Rohde udtrykte det, kere sig om Danmarks Radios udvikling og være deres opgave voksen.

Jeg kunne forstå på hr. Jens Rohde, at man i partiet Venstre er meget tilfreds med den nyudnævnelse, man har foretaget til DR's bestyrelse, og at man forventer sig meget af det bestyrelsesmedlem. Derfor skal jeg i forlængelse af det spørge hr. Jens Rohde, om man i partiet Venstre

har været tilfreds med den indsats, Karsten Madsen har gjort i DR's bestyrelse indtil nu.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at diskutere. Det er jo sådan, at Karsten Madsen selv har valgt at udtræde af Danmarks Radios bestyrelse, og på den baggrund har Venstre indstillet en ny repræsentant til bestyrelsen, og det er sket med udgangspunkt i nogle af de ting, der har været fremme i den løbende diskussion, og på baggrund af, at regeringen i sin tid foreslog en professionel bestyrelse.

Derfor har vi ønsket at vise, at vi tager konsekvensen af vores holdning. Selv om andre partier udpeger ud fra et politisk synspunkt, har vi denne gang valgt ikke at gøre det, men udelukkende fokusere på den kompetence, som vi mener skal være til stede i Danmarks Radios bestyrelse, nemlig at der skal sidde nogle, der rent faktisk har en baggrund inden for radio- og tv-verdenen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Man må jo i hvert fald som udgangspunkt forvente, at alle politiske partier i Folketinget udpeger kompetente bestyrelsesmedlemmer og selvfølgelig gør sig overvejelser forud for de udnævnelser, der sker, og det er derfor, jeg føler mig nødsaget til at spørge vedrørende det tidligere bestyrelsesmedlem Karsten Madsen, som også var udpeget af partiet Venstre.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at den diskussion, der er pågået om Danmarks Radio de senere år, i høj grad har handlet om den figur, som Karsten Madsen sammen med Søren Espersen fra Dansk Folkeparti har gjort i DR's bestyrelse. De to bestyrelsesmedlemmer har brugt deres udnævnelse fra Venstre og Dansk Folkeparti til en meget direkte politisering og har ønsket at blande sig i både de enkelte journalisters arbejde og programmerne. Man kan være enig eller uenig i det, men det er jo Venstres egen lovgivning, Danmarks Radios bestyrelse arbejder efter, og det er derfor, jeg spørger, om man i partiet Venstre har været tilfreds med den indsats, partiet Venstres eget medlem af bestyrelsen har bidraget med.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tror, det ærgrer fru Mette Frederiksen lidt, at vi ikke rigtig er politisk uenige om, hvad Danmarks Radios bestyrelses opgave er, og at hun derfor må hægte sin krog op på en persondiskussion, som dybest set er uinteressant; det er i hvert fald mit synspunkt.

Det, der er interessant, er, hvad der er DR's bestyrelses opgave. Det er at sørge for, at Danmarks Radio – eller DR, det skal man til at vænne sig til at sige, for det hedder jo ikke Danmarks Radio længere, men DR – dels overholder ansvaret for at varetage de public service-forpligtelser, man er pålagt, dels i det hele taget koncentrerer sig om at udvikle Danmarks Radio inden for de rammer, som Folketinget udstikker.

Med hensyn til det overordnede programansvar vil jeg meget gerne slå fast – det kan nemlig være interessant, set i lyset af den diskussion der har været om, hvad der er foregået – at det overordnede programansvar altså ikke giver adgang til at blande sig i, hvem der skal være med i underholdningsprogrammer, eller hvordan man sammensætter de enkelte programmer i DR. Det vil jeg meget gerne slå fast, og det har kulturministeren også redegjort meget klart for.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er selvfølgelig enig med Venstres ordfører i, at de bestyrelsesmedlemmer, som Folketinget udpeger, ikke repræsenterer det enkelte parti, forstået på den måde, at partiet ikke efterfølgende skal dirigere den pågældende. Jeg er også enig i, at den repræsentant, som Venstre nu har udpeget, er professionel på området, men jeg går ud fra, at Venstres ordfører også er enig i, at der godt kan være tale om en anden form for professionalisme.

Men når det er sådan, at man ikke repræsenterer sit parti, mener Venstres ordfører så ikke, at der kan være en risiko, hvis den pågældende samtidig er kandidat til Folketinget? Vi skriver i vores forslag til vedtagelse, at ud over at man ikke må være folketingsmedlem, hvilket man jo ikke må i dag, eller kandidat til Folketinget, må man heller ikke være hverken medlem af Europa-Parlamentet eller kandidat hertil, og det gør vi ud fra den betragtning, at hvis man er det, kan man let komme til at varetage en anden interesse. Man burde aldrig gøre det, men erfaringen viser vel, at det kan være tilfældet, og derfor burde det egentlig være sådan, som vi foreslår.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes faktisk, at det ikke er nogen helt enkel diskussion, hvornår man ikke er kvalificeret til at sidde i DR's bestyrelse. Det skal begrænses så meget som muligt, det tror jeg også hr. Aage Frandsen er enig med mig i, og i øvrigt vil jeg godt understrege, at det jo ikke er diskvalificerende at være medlem af et parti.

Kl. 14.20

Jeg er fuldstændig enig i, at når det gælder kompetence i bestyrelsen, handler det ikke kun om at have en snæver kompetence. Man må kunne blive politisk enige om nogle kompetencer af forskellig art, som bestyrelsen i DR bør besidde, men det er jo en anden diskussion.

Jeg deler hr. Aage Frandsens bekymring og forstår hans overvejelser om, hvorvidt man burde se på, om folketings- og europaparlamentskandidater kan sidde i bestyrelsen. Men jeg må blankt tilstå, at jeg ikke er færdig med at gøre mig disse overvejelser, og derfor kan jeg ikke give noget klart svar.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil ikke spørge, om Venstres ordfører mener, at Venstres tidligere repræsentant eventuelt havde et problem med at forvalte sin post i den forbindelse, men jeg vil derimod stille spørgsmål om den ændring eller ikkeændring, der skete med den nye bestyrelse.

Uanset at man kan sige, at der rent formelt ikke skete den store ændring, blev det i hvert fald af nogle opfattet som en stor ændring, fordi nogle tidligere bestyrelsesmedlemmer havde beskæftiget sig med ting, de ikke burde beskæftige sig med. Jeg ved f.eks., at der på et tidspunkt var nogle bestyrelsesmedlemmer, der ville genindføre nationalsangen kl. 24, fordi de mente, at Danmarks Radio er en national institution. Kan det ikke siges, at der var tale om et kvalitativt spring – og her er ordet kvalitativt ikke positivt – da man skiftede bestyrelse og fik en ny vedtægtsbestemmelse om det overordnede programansvar?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, det er jeg faktisk ikke enig med hr. Aage Frandsen i. Vi har set masser af eksempler på forsøg på indblanding fra tidligere bestyrelser, men risikoen er ikke blevet større, efter at DR har fået den nye bestyrelse. Der er måske nogle,

der har råbt lidt højere ud ad vinduet, men det er jo ikke ensbetydende med, at forsøgene er blevet kraftigere.

Hvad angår det at debattere Danmarks Radio, skal alle kunne diskutere, hvor beslutningskompetencerne skal ligge, og jeg vil sige, at DR må altså finde sig i, når man nu har fået det privilegium at kunne komme ind i folks stuer, hvad enten det er gennem radio eller tv, at blive diskuteret og blive diskuteret ganske voldsomt, og det er DR i hvert fald blevet i al den tid, jeg kan huske.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Hele diskussionen om professionelle kontra ikkeprofessionelle er jo vanskelig, men man må sige, at de, der var mest professionelle rent mediemæssigt, altså Karsten Madsen og Søren Espersen, opførte sig mest uprofessionelt i bestyrelsen.

Karsten Madsen sagde på et tidspunkt, at han egentlig ikke ønskede det bedste for Danmarks Radio og ikke syntes, den skulle være den førende. Jeg synes egentlig, det er problematisk, at man har et bestyrelsesmedlem, der ikke ønsker det optimale for den institution, i hvis bestyrelse han sidder, og har en Søren Espersen, der blander sig i tide og utide i Danmarks Radios drift og dens programmer.

Jeg vil tage tråden op, hvor fru Mette Frederiksen slap. Fortryder Venstre ikke, at man udpegede Karsten Madsen? Og hvis han ikke havde trukket sig tilbage frivilligt, ville man så i dag have opfordret ham til at trække sig ud af bestyrelsen?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der står oppe på tavlen, at vi har en forespørgsel om Danmark Radio. Der står ikke, at vi har en forespørgsel om Karsten Madsen eller Søren Espersen, og jeg har sagt det, der er at sige om den sag.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg opfatter altså Karsten Madsen og Søren Espersen som centrale personer i forbindelse med den uro, der over sommeren har været om Danmark Radio, og derfor også som personer, der vedrører forespørgslen. Baggrunden for forespørgslen er jo al den uro, der har været i lø-

bet af sommeren, så jeg synes ikke, mit spørgsmål er forespørgselsdebatten uvedkommende.

Kl. 14.25

Men hvad med den uro, der har været? Giver den ikke grund til at ændre de grundlæggende regler? Selvfølgelig skal det ikke diskvalificere folk, at de er medlemmer af et parti, men giver det, at de er opstillet som kandidater, ikke grund til at ændre reglerne, så det kan forhindres, at de pågældende bliver medlemmer af Danmarks Radios bestyrelse?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Som jeg også sagde til hr. Aage Frandsen, mener jeg, at det i hvert fald giver anledning til nogle overvejelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt. Men udgangspunktet må stadig være, at vi begrænser det, der skal være diskvalificerende for medlemskab af bestyrelsen, så meget som muligt.

Lige netop med hensyn til den grænseflade, der hedder kandidater og kandidater til hvad, er jeg lidt tvivlende. Jeg har delvis sympati for tankegangen, men jeg kan ikke helt gennemskue konsekvenserne af den, og derfor er jeg endnu ikke færdig med at vende spørgsmålet og har ikke afgjort, hvor jeg skal lægge mit lod. Men jeg er meget lydhør og åben for diskussion af spørgsmålet, og når jeg er færdig med mine egne overvejelser, vil jeg tage det op og diskutere det i Venstres gruppe, og så må vi træffe afgørelsen her. Men man er altid velkommen til at prøve med gode argumenter, det er meget bedre og meget mere konstruktivt end at snakke om Søren Espersen og Karsten Madsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste ordfører er fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at hr. Jens Rohde bliver irriteret over spørgsmålene om det tidligere bestyrelsesmedlem i DR for Venstre, altså Karsten Madsen, for jeg tror sådan set, at man også langt ind i regeringspartierne rækker er tvivlende over for den måde, man hidtil har udpeget bestyrelsesmedlemmerne på, og mener, at det, der er pågået de senere år, har været mere til ulempe end til fordel for DR.

Når vi spørger om det, er det, fordi det, der optager os i denne forespørgselsdebat og i det hele taget i diskussionen omkring Danmarks Radio, er, at hvis man skal blive ved med at have

public service-medier i Danmark – og det synes vi – er de nødt til at have den nødvendige uafhængighed. Vi kan ikke have stærke public service-medier, hvis de ikke er uafhængige, og det gælder sådan set, hvad enten der er tale om økonomiske eller politiske interesser.

Jeg tror, de fleste ordførere her i Folketinget har det sådan, at når de forbereder sig til en væsentlig forespørgselsdebat, har de det med at sige til sig selv, at det er en af de vigtigste debatter, vi nogen sinde har haft. Jeg gjorde sådan set det samme forud for dagens debat, for vi synes alle sammen, at debatten om Danmarks Radio er en af de allerallerlervigtigste.

Danmarks Radio er, som hr. Aage Frandsen allerede har sagt, uden sammenligning den vigtigste kulturinstitution, vi har i Danmark. Det er her, vi som mennesker oplyses, provokeres og underholdes, det er DR, vi samles om, og det er faktisk derfor, vi har rejst debatten i dag. Vi spørger, hvordan regeringen vil sikre Danmarks Radio den nødvendige uafhængighed, fordi uafhængigheden er truet, og fordi de seneste måneder har budt på megen tumult omkring DR.

Vi har behov for et stærkt Danmarks Radio, både som mennesker og som samfund. Vi har behov for en alsidig og mangfoldig nyhedsformidling, som har de nødvendige ressourcer til at foretage den research, som ingen af de kommercielle fjernsynskanaler leverer. Vi har behov for et stærkt Danmarks Radio til at levere den baggrund, den dybde og de informationer, der kræves, hvis folk skal kunne forstå, fortolke og bruge den viden, de hver eneste dag bombarderes med, og vi har behov for et DR, som er kulturbærende, hvad enten det gælder film, musik, drama, det gode og nødvendige børne- og ungdoms-tv eller alle mulige andre ting.

I Socialdemokratiet føler vi os helt overbevist om, at vi i mange år fremover – ja, måske altid – vil have behov for stærke offentlige public service-medier, alene af den årsag, at ingen andre medier i dag kan levere den kvalitet og den bredde, som DR og TV 2 tilsammen leverer. Stærke public service-medier kræver imidlertid en meget velovervejede lovgivning, og den lovgivning mener vi desværre ikke eksisterer i dag.

Kl. 14.30

Efteråret har været en svær periode for Danmarks Radio: En generaldirektør er blevet fyret, dele af bestyrelsen har politiseret og blandet sig i ikke alene enkelte programmer, men også enkelte journalisters arbejde i en sådan grad, at uafhængigheden er truet, og sidst, men ikke

mindst, har også bestyrelsesformanden forladt Danmarks Radio. De seneste måneders tumult i DR skaber krav om både en fornyet politisk diskussion her i Folketinget og et nyt medieforlig.

Dansk public service-fjernsyn og -radio er set med både europæiske og internationale briller en kæmpesucces. Næsten tre fjerdedele af alle de fjernsynsudsendelser, vi danskere ser, er leveret af Danmarks Radio og TV 2, og dette sker på trods af monopolbruddet og de mange øvrige kanalers indtog. Faktisk er DR's succes så stor, at flere og flere finder stationens virke problematisk. Lad markedskræfterne komme til, lyder det, men vil markedskræfterne i medielandskabet alene kunne levere det stof, der skal til, hvis både mennesker og samfund skal udvikle sig? Det tror vi ikke på.

Vi er i Danmark uhyre privilegerede, når det gælder den trykte presse, men når det gælder de elektroniske medier, ser det ganske anderledes ud, når vi taler om de kommercielle. Her er det i alt for høj grad den laveste fællesnævner, der konkurreres på, og det er sjældent her, nyhederne formidles, dokumentarerne researches, eller det nye drama skrives.

Et samfund, der ikke insisterer på at blive klogere, er vel i og for sig det fattigste samfund, man kan forestille sig. Vi har derfor brug for public service-medier, der kan gøre os mere oplyste, gøre os klogere, pirre vores nysgerrighed og stille vores sult efter den uafhængighed, som i dag har ringe vilkår, men som alligevel er værd at eftertrægte. Vi har brug for en Danmarks Radio og for den sags skyld også et TV 2, som vi faktisk gider tænde for. Det er ikke vanskeligt at producere tv for de få, men udfordringen er at producere kvalitet for de mange.

Med andre ord: Vores public service-medier her i Danmark må ikke blive ligegyldige, hverken for dem, der har tændt, eller for dem, der ikke har tændt, og forudsætningen for, at vi kan videreføre en stærk public service-tradition i Danmark, er uafhængighed. DR skal være uafhængig af både økonomiske, religiøse og politiske interesser, for gentagne beskyldninger om skjult reklamering og omgåelse af sponsorreglerne sætter spørgsmålstegn ved DR's troværdighed, og det duer ikke.

Den politiske uafhængighed er en åbenlys nødvendighed. Regeringens rolle i forbindelse med fyringen af Christian S. Nissen er stadig uklar, og bestyrelsen har været brugt som åbenlys platform for partipolitik. Enkelte bestyrelsesmedlemmer har blandet sig direkte i både enkel-

te programmer og enkelte journalisters arbejde. Public service-medier er imidlertid fuldstændig uundværlige i det offentlige rum og for vores videnssyning i det hele taget, og deres fortsatte eksistens kræver en afpolitiseret af deres virksomhed. Lad os derfor skabe et bredt politisk flertal for et uafhængigt DR.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Allerførst vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at jeg lagde mærke til, at Socialdemokratiet talte meget positivt om DR og om, at vi skal have stærke public service-medier, og jeg vil bare lige understrege, at det tror jeg sådan set ikke nogen partier er uenige i. Vi ønsker alle sammen stærke public service-medier, og det er sådan set også understreget med det sidste medieforlig, men det er da godt, at vi ved, at Socialdemokratiet også er enig i det.

Der er fremsat et forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet er medforslagsstiller til, og her står der, at de af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer skal bidrage til at sikre holdningsmæssig, kompetencemæssig og køns-mæssig bredde. Det lyder jo meget interessant, men jeg vil gerne høre, hvordan Socialdemokratiet definerer holdningsmæssig bredde. Har man lagt sig fast på, at partibogen skal være i orden, så alle partier skal være repræsenteret på en eller anden måde, eller hvordan skal denne holdningsmæssige bredde sikres? Man siger jo samtidig, at den politiske uafhængighed er nødvendig, men skal der være politisk uafhængighed, eller skal der være holdningsmæssig bredde, som måske kræver, at partibogen er i orden? Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Fru Carina Christensen spørger, om partibogen skal være i orden. Nej, det er faktisk det modsatte, der skal gøre sig gældende.

Vi har konstateret, at de tre bestyrelsesmedlemmer, som den borgerlige kulturminister har udpeget til DR, alle er erklæret borgerlige. Vi føler os sådan set overbevist om, at den til enhver tid siddende kulturminister i Danmark kan finde kompetente medlemmer til at sidde i den bestyrelse, selv om de ikke nødvendigvis er af samme politiske observans som han selv, så nej, jeg vil ikke opstille en hverken positiv eller negativ afgrænsning af, hvad bestyrelsesmedlemmer i DR skal mene eller ikke mene noget om.

Men jeg mener, at en kulturminister til enhver tid har en helt særlig forpligtelse i forbindelse med sine udpegninger til DR's bestyrelse, nemlig at sørge for, at den er så bredt sammensat, som det er nødvendigt at den er.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det lyder da meget interessant, når man siger, at bestyrelsesmedlemmerne skal være uafhængige og helst ikke må have nogen partibog. Men hvordan vil man så tjekke den her holdningsmæssige bredde? Vil man udlevere et spørgeskema til dem, når de kommer ind og skal op til en optagelsesprøve? Eller hvad? På den ene side skal de være politisk uafhængige, de må ikke have nogen partimæssige tilhørsforhold, på den anden side skal der være en holdningsmæssig bredde, og det skal vi tjekke, inden vi tager dem ind som bestyrelsesmedlemmer. Jeg synes simpelt hen ikke, at det hænger sammen. Men jeg vil meget gerne have en forklaring på det.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at bestyrelsesmedlemmer i DR ikke må have lov til at være medlem af et politisk parti. Selvfølgelig må bestyrelsesmedlemmer i DR da det. Indtil nu har vi jo valgt at have en bestyrelse i Danmarks Radio, der er politisk udpeget. Vi er i øvrigt åbne for at diskutere, om der kan være andre bestyrelseskonstruktioner, der er en god idé.

Det, vi har advaret imod i forhold til en professionel bestyrelse, er, at man ikke må glemme, at også en professionel bestyrelse jo skal udpeges, og hvis en professionel bestyrelse betyder, at vi så at sige overleverer utrolig meget indflydelse fra en i dag bred gruppe af politiske partier til kun enten en kulturminister eller en forligskreds, så er der også nogle indbyggede farelementer i det.

Det er bare for at sige, at man meget gerne må være medlem af et politisk parti, samtidig med at man er medlem af DR's bestyrelse, men man bør ikke som kulturminister misbruge, og det bør ingen kulturminister gøre, den ret, man har til at udpege, tværtimod bør man bruge sin sunde fornuft.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er sjovt, at fru Mette Frederiksen kan bruge så umådelig mange ord om noget, som alle er enige om, og så forsøge at skabe et billede af, at det kun er Socialdemokraterne og de gode mennesker på venstrefløj, der mener det. Jeg synes nærmest, det er patetisk. Det må jeg altså sige.

Når jeg så hører fru Mette Frederiksen gå med på en vedtagelse om kønsmæssig og holdningsmæssig bredde, så er det lige netop fru Mette Frederiksen, der politiserer. Det er ikke os, der politiserer.

Jeg må sige, at jeg ikke aner, hvilken politisk overbevisning den ny formand, Mogens Munk Rasmussen, er af, men det er jo tydeligvis fru Mette Frederiksen, der står på talerstolen og politiserer, selv om fru Mette Frederiksen prøver at give indtryk af det modsatte.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil sige, at hvis det, hr. Jens Rohde her redegør for med hensyn til det medlem, der nu er udpeget af Venstre til DR's bestyrelse, nemlig at man ikke kender til pågældende persons partimæssige tilhørsforhold, er rigtigt, så er det måske allerede nu lykkedes at skabe mere bredde. Det synes jeg sådan set man skal kvittere for, for den bestyrelse, der har været sammensat indtil nu, har jo været af borgerlig observans. Så hvis man fra partiet Venstre har insisteret på at skabe mere bredde i det, synes jeg da kun der er grund til at kvittere for det.

Så vil jeg sige med hensyn til det kønsmæssige, at vi sådan set for flere år siden har vedtaget i det her land, at når vi fra den politiske verden udpeger medlemmer til offentlige råd, nævn, bestyrelser og i det hele taget til det arbejde, der pågår, bør vi sige på at have en ligelig repræsentation af de to køn. Så det er der såmænd ikke noget som helst nyt i.

Jeg er meget, meget glad for, hvis vi er et bredt politisk flertal i det danske Folketing, der er enige om en stærk Danmarks Radio, der er uafhængig, og det bør man så også forfølge i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu synes jeg, det er meget smukt, at fru Mette Frederiksen tilsyneladende ikke ved, hvem der er den nye formand for Danmarks Radio. Det var faktisk den nye formand, som jeg refererede

til, og som er udpeget af kulturministeren. Venstres repræsentant er Stig Hartvig Nielsen. Det er fuldstændig rigtigt, men vi har ikke nogen anelse om, hvilket partitilhørsforhold de har.

Da jeg nævnte den nye formand for DR, var det sådan lidt for at imødegå den insinuation, som der trods alt lå i fru Mette Frederiksens melding om, at kulturministeren udelukkende havde kigget efter partibogen, for det mener jeg ikke at der kan findes dokumentation for.

Det, der er brug for i DR, er ikke holdningsmæssig bredde, det er vidensmæssig bredde. Det er det, vi skal fokusere på. Det er derfor, jeg siger, at problemet jo er, at fru Mette Frederiksen vil give indtryk af, at hun ikke ønsker at politisere, men at det er hende, der politiserer ved, at man laver en vedtagelse, hvor der står holdningsmæssig bredde. Lad os koncentrere os om den vidensmæssige bredde. Det er den, der er vigtig for DR.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg ville aldrig anbefale det her Folketing at benytte sig af en vedtagelse, hvor ordene »holdningsmæssig bredde« indgik, hvis det ikke var, fordi vi i de foregående år har oplevet en politisering af Danmarks Radio, som mange af os troede var noget der hørte fortiden til. Der har jo været et bredt politisk flertal i Danmark for at forlade den strategi, visse partier og visse politikere har benyttet tidligere for Danmarks Radio. Vi har faktisk mig bekendt været enige om det et godt stykke tid i de foregående år netop for at have en uafhængig Danmarks Radio. Vi har også på tværs af de politiske partier været enige om ikke at udpege bestyrelsesmedlemmer til DR med det formål, at de kunne bruge det som en personlig platform. Det har der været et bredt politisk flertal for.

Kl. 14.40

Problemet, må jeg sige til hr. Jens Rohde, er, at medieforligets tekst gør, at i hvert fald enkelte af de udpegede hidtidige bestyrelsesmedlemmer i DR har kunnet bruge deres medlemskab af DR's bestyrelse til at diskutere politik, i stedet for, som hr. Jens Rohde selv har lagt op til, at kere sig om Danmarks Radio. Det er ikke det, de har gjort.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Den forespørgsel, der er stillet her i dag, har jo sit klare udspring i de forhold i Danmarks Radio, som betød afskedigelse af generaldirektøren og senere bestyrelsesformandens afgang. Disse forhold var et rent bestyrelsesanliggende og derfor i enhver henseende uden for det politiske system.

Den diskussion, der opstod i forbindelse med det her nævnte, medførte en ophedet debat om, hvorvidt Danmarks Radio burde overgå fra den i medieloven omtalte bestyrelsessammensætning til en såkaldt professionel bestyrelse. DF var på det tidspunkt imod at lave en hovsæløsning, og derfor fastholdt vi dengang, og vi gør det stadig, at så længe den nuværende medielov løber – og det gør den jo frem til år 2006, endda til udgangen af år 2006 – vil vi ikke høre tale om en ændret bestyrelsessammensætning.

Kulturministeren tog straks Dansk Folkepartis holdning til efterretning og udpegede naturligvis i kølvandet på vores beslutning en ny bestyrelsesformand for Danmarks Radio. At kulturministeren nu vil undersøge, om der ude i verden findes andre muligheder for at sammensætte en bestyrelse, og hvordan man har gjort det, har vi intet imod, og nu har kulturministeren så et par år til at finde ud af, om der findes en bedre bestyrelsessammensætning end den, vi har nu.

Dansk Folkeparti vedstår medieforliget, der blev indgået for godt 2 år siden, og som indeholder radio- og fjernsynslovens arbejdsdeling mellem DR's bestyrelse og DR's direktion, hvor bestyrelsen varetager den overordnede ledelse af Danmarks Radio, og DR's generaldirektør varetager den daglige ledelse af Danmarks Radio. Det er Dansk Folkepartis indtryk, at dagligdagen i Danmarks Radio fungerer inden for rammerne af de ting, jeg her har nævnt.

Det er meget vigtigt for Dansk Folkeparti her i dag i debatten at få slået fast, at Danmarks Radio er en selvstændig institution med en bestyrelse, der har det overordnede programansvar. Det er formentlig dette emne, som stadig væk optager sindene her i Folketinget, mest i relation til den debat, vi skal have her i dag.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse fungerer hverdagen i Danmarks Radio på en god og hensigtsmæssig måde, og det er min klare opfattelse, at Danmarks Radio til fulde dækker de samfundsmæssige og kulturelle opgaver.

At Danmarks Radio skal sikre, at danskerne får et stort og alsidigt tilbud af kvalitetsudsen-

delser i så vel radio som tv samt på nettet, er efter vores opfattelse indlysende. At troværdighed, uafhængighed, alsidighed og mangfoldighed skal være ledetråden i det daglige arbejde, er lige så indlysende.

Jeg har ikke tænkt mig her at ville holde en længere tale i relation til debatten her i dag, men blot konstatere, at Danmarks Radio med licensindtægter på 3,2 mia. kr. om året har et kæmpeansvar for, at disse midler anvendes på en god og hensigtsmæssig måde.

Her vil jeg stadig fastholde, at det i høj grad også er bestyrelsens ansvar, ja, jeg vil nærmere sige også dens forpligtelse over for den danske befolkning, at disse midler anvendes på en forsvarlig måde.

Alt i alt mener jeg, at de partier, der har rejst den her forespørgselsdebat i dag, kan holde en god og fredfyldt jul, for de kan være temmelig sikre på, at Danmarks Radio også i tiden fremover vil sikre den danske befolkning god og objektiv dækning af den brede nyhedsformidling i Danmark.

Disse var ordene, korte og velmente.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt stille hr. Nødgaard det samme spørgsmål, som jeg stillede hr. Jens Rohde, det spørgsmål, som er i forslaget til vedtagelse fra oppositionen i punkt 3, nemlig om bestyrelsesmedlemmer samtidig kan være folketings- og europa-parlamentsmedlemmer eller kandidater hertil. Der svarede hr. Jens Rohde, at det ville hr. Jens Rohde godt tænke over. Det betragter jeg, sådan som de politiske tilstande er, som en kæmpe stor indrømmelse.

Hr. Jens Rohde har så, kan man sige, den fordel i den forbindelse, at hr. Jens Rohde sådan set ikke er tilhænger af den nuværende model, men det ved jeg hr. Nødgaard er, så derfor er spørgsmålet, som jeg nu stiller til hr. Nødgaard, meget relevant.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det ligger helt fast, det har der ikke været nogen uenighed om, at folketingsmedlemmer hverken kan sidde i Danmarks Radios bestyrelse eller i TV 2's bestyrelse. Jeg personlig synes måske, hvis jeg havde skullet tage stilling til det her i dag, og det skulle afgøres her i dag, at jeg ville være meget tvivlende over for, om det var rigtig

at forbyde nogle det, hvis de bare er kandidater til noget.

Man siger folketingskandidater og europa-parlamentskandidater. Hvorfor har man ikke taget byråds-kandidater, regionskandidater osv. med? Det bliver snart sådan, at man udelukker enormt store grupper, men så længe folk ikke er valgt til noget, det synes jeg er afgørende, og det er de jo ikke, fordi de er kandidater, så synes jeg ikke, man skal udelukke dem. Det er i hvert fald min umiddelbare holdning, og jeg ligger nok sådan et lille stykke fra hr. Jens Rohde i den opfattelse, men der kan selvfølgelig stadig væk være tilfælde i løbet af de kommende 2 år, hvor man skal diskutere en eventuelt ændret sammensætning af en bestyrelse.

Der kan da godt være ting, som måske kan ændre den holdning, jeg her giver udtryk for, men umiddelbart er det min holdning, at det ville være meget tvivlsomt at forbyde kandidater at sidde i bestyrelsen for Danmarks Radio. Det vil jeg nok sige.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Kan hr. Nødgaard forestille sig den helt tænkte situation, at en kandidat til enten Folketinget eller Europa-Parlamentet kunne komme til at bruge sin post i Danmarks Radios bestyrelse udadvendt ikke af hensyn til Danmarks Radio, men af hensyn til sin egen kandidatus fremme? Kunne man teoretisk forestille sig det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Man kan jo forestille sig alt her i livet, og jeg mener, det er en helt tænkt situation, hr. Aage Frandsen beskriver der. Man kunne jo også forestille sig så mange andre personer, det kunne være partiformænd ude i amter og kredse, og hvad ved jeg. Jeg tror altså, at hvis man begynder at sige, at kandidater til et eller andet, altså folk, der er på valg til et eller andet politisk system ude i landet, skal udelukkes både fra det ene og det andet, så er vi temmelig langt ude. Så umiddelbart er det stadigvæk min holdning, at det kun er dem, der er valgt ind i noget, som naturligvis må vige deres sæde, og det vil sige, hvis man har en bestyrelse, hvor et medlem bliver valgt til Folketinget, så udtræder medlemmet samme dag, det er valgt til Folketinget, og det pågældende parti, den pågældende minister, eller hvem det er, udpeger naturligvis en stedfortræder.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Hvorfor er Dansk Folkepartis holdning til Danmarks Radio så negativ? Hvis den ikke er det, kan hr. Poul Nødgaard så nævne mig tre ting, som hr. Poul Nødgaard synes er positive ved Danmarks Radio?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nå, tre ting, jeg kunne måske nævne flere, men når kravet kun er tre, så skulle jeg nok kunne finde på det.

Jeg synes, det er en fuldstændig fejlopfattelse af Det Radikale Venstre, at Dansk Folkeparti skulle være negativ over for Danmarks Radio. Jeg tror, at kulturministeren, hvis han ellers lytter efter, vil han kunne bekræfte, at ingen har deltaget mere helhjertet i de mediepolitiske forhandlinger i juni 2002 end netop Dansk Folkeparti, hvor en stor del af mediaaftalen jo netop vedrører Danmarks Radio, og hvor vi fik en masse positive ting sat på plads. At Det Radikale Venstre og andre ansvarlige partier i Folketinget besluttede at udvandre og ikke ville være med i noget som helst og den dag i dag hænger lidt med skuffen over, at de ikke er med, er så en anden sag. Det er de pågældende partiers problem.

Jeg vil ikke til at stå og nævne hverken eksempel 1, 2 eller 3, jeg synes, der på mange områder i Danmarks Radio foregår et formidabelt arbejde, og hvor seere og lyttere kan være meget tilfredse med det, der sker. Der er selvfølgelig også nogle nitter indimellem, det kan ikke undgås, men så har man jo heldigvis den situation, at hvis der er noget, man ikke gider høre på, så kan man lukke. Det er sådan, at man skruer på en knap, så lukker man, og så sætter man sig til at læse en god bog i stedet for. Der er frihed stadig væk, det er en dejlig frihed at have, og det gælder også med tv-knappen, at man kan dreje over på en anden kanal, hvis ikke man vil se DR's programmer.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Baggrunden for mit første spørgsmål er, at det virker, som om Dansk Folkepartis holdning til Danmarks Radio tegnes af bestyrelsesmedlem Søren Espersen, og jeg har endnu ikke hørt ham sige noget positivt om Danmarks Radio, han er hele tiden negativ over for Danmarks Radio. Han sidder faktisk i Danmarks Radios bestyrel-

se og skal først og fremmest varetage Danmarks Radios interesser.

Mit andet spørgsmål drejer sig om, at hr. Poul Nødgaard var ude i begyndelsen af oktober og sige, at efter samtaler med kulturministeren var han parat til at se på en ny struktur, men der gik ikke mere end et par dage, så skiftede hr. Poul Nødgaard holdning. Hvorfor gjorde hr. Poul Nødgaard det?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det er jo to gode spørgsmål. Jeg er jo egentlig forundret over, at det første spørgsmål ikke indeholder noget omkring Søren Espersen. Det er jo tilsyneladende hele formålet med debatten her i dag fra de partier, der har stillet forespørgslen, at stå og drøfte enkelte bestyrelsesmedlemmers arbejde i Danmarks Radios bestyrelse, og det synes jeg er ... Det vil jeg undlade at kommentere. Jeg vil bare sige, at Søren Espersen er valgt af Dansk Folkeparti til Danmarks Radios bestyrelse. Han nyder partiets tillid i relation til det arbejde, han udfører, og ikke mere om den sag.

Med hensyn til en ny struktur er det klart, at når der sker alt det, der gjorde i Danmarks Radio, og det skete meget stærkt, så opstår der mange diskussioner, mange samtaler på kryds og tværs, og det endte med i vores folketingsgruppe – jeg går ud fra, at hr. Khader har det på samme måde i sit partis folketingsgruppe – at vi drøftede tingene igennem, og vi var imod, at man her og nu begyndte at lave en kæmpe omstrukturering af ledelsen i Danmarks Radio. Og så sagde vi, at da der kun er godt og vel to år, til det her medieforlig udløber, og regeringen igen må sætte sig sammen med Dansk Folkeparti – for jeg går ud fra, at de tre partier, der gik væk dengang, stadig væk ikke har noget ønske om at være med – så kan vi til den tid drøfte de oplæg, som ministeren kommer med.

Uanset om man har brugt det der fortærskede udtryk »en professionel bestyrelse«, vil jeg gerne have lov til at sige, at hvis det er ministeren, der skal udpege medlemmerne, jamen altså så vil jeg advare imod, at man får en ekspertbestyrelse. Hvis man får det, så tror jeg, det vil betyde noget negativt for Danmarks Radio. Jeg tror også, det er godt at have nogen siddende i en bestyrelse, der, undskyld jeg siger det, har begge ben solidt plantet i den danske muld.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal starte med at sige til hr. Nødgaards kommentarer om medieforliget, at jeg sådan set tror, vi er en række partier, der er ret glade for, at vi står uden for det nuværende medieforlig, ikke fordi vi ikke har lyst til sådan i det hele taget at deltage, for det har vi – jeg tror, det sådan er en del af naturen her på Christiansborg, at man gerne vil gøre sin indflydelse gældende – men et medieforlig, som åbner op for, at man kan politisere Danmarks Radio i et omfang, man ikke har kunnet det tidligere, og privatisere TV 2 imod et flertal af danskernes ønsker og interesser, tror jeg sådan set er godt at Dansk Folkeparti og regeringen har for sig selv.

Jeg kan forstå på hr. Nødgaard, at Dansk Folkeparti er meget tilfreds med den måde, som Søren Espersen har brugt sit mandat på i bestyrelsen. Gælder det også, når Søren Espersen har brugt sin bestyrelsespost til at blande sig i enkelte journalisters arbejde?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, lad mig tage det sidste spørgsmål først. Jeg ved ikke, om det var Søren Espersen, der blandede sig i det, men der var en fjernsynsudsensendelse, lad mig nu tale rent og åbent ud om det, hvor en journalist fra Danmarks Radio groft manipulerede med et indslag, som næsten lagde en dagplejemor i Nordjylland helt ned. Danmarks Radio erkendte, at der var lavet grov manipulation. Hvis det var sket så mange andre steder, var det røde kort kommet frem. Den pågældende medarbejder fik en advarsel.

Nu kan jeg jo ikke spørge fru Mette Frederiksen om noget, men jeg kan så sige, at hvis ikke Danmarks Radios bestyrelse i en sådan situation, hvor en journalist groft, groft overtræder de etiske spilleregler, der er ved at være journalist, reagerer, så tror jeg, at den danske befolkning ville blive dybt overrasket over det.

Men ellers er jeg enig i, at bestyrelsen ikke skal gå ind i de daglige programmer, men når der sker sådan nogle grovheder, som der gjorde ved den pågældende lejlighed, så må det naturligvis både være bestyrelsens ret, og jeg vil også sige dens pligt at påtale det over for de pågældende medarbejdere.

Jeg mener ikke, der politiseres i Danmarks Radio. Det kan man sagtens udlægge det som. Men bestyrelsen har det overordnede pro-

gramansvar, og det består jo ganske enkelt i, at man dels i relation til budgettet skal se på, hvor midlerne bruges og til hvilke programflader og så fremdeles, og den skal også sådan overordnet vide, hvad Danmarks Radio vil anvende penge til hvert eneste år. Det synes jeg er ret og rimeligt, og med hensyn til al den endeløse diskussion om, hvorvidt man kommer til at sige et eller andet forkert ord til en journalist og uhu, det er så og så forfærdeligt, tror jeg, at journalisten også er glad for måske en gang imellem lige at få en kommentar om et eller andet, både noget, der er godt og noget, der er skidt. Det har jeg da somme tider gjort på tomandshånd over for en journalist, uden at det ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nå ja. Det er den røde lampe der?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, det er rigtigt. Fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror nok, at der er grund til at erindre, at DR's direktion i den konkrete sag, som hr. Nødgaard nævner, faktisk var hurtigere på aftrækkeren end bestyrelsen og tog afstand fra de metoder, der var benyttet, og det har sikkert været både ret og rimeligt.

Kl. 14.55

Nej, det, jeg tænkte på, er jo eksemplerne, hvor Søren Espersen har blandet sig i enkelte journalisters arbejde, herunder i forbindelse med dækning af Mellemøstenkonflikten. Når vi er så optaget af det her spørgsmål fra oppositionens side, så er det, fordi hvis vi skal have en public service-station i Danmark og gerne flere på offentlige hænder, så bliver vi nødt til fra Folketingets side at garantere, at der er en politisk uafhængighed. For hvis den uafhængighed ryger, eller der sættes spørgsmålstegn ved den, så kan seerne jo ikke vide, hvad det er for et produkt, de får, og så kan seerne jo ikke være sikre på, at journalisterne har den frihed, der skal til, for at man som enkeltborger i det her land kan stole på, at det, der bliver sagt, faktisk også er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det kræver meget længere taletid end 1 minut at skulle svare på det spørgsmål.

Men jeg vil gerne have lov at sige, at ved det overordnede programansvar forstår jeg også, at hvis en bestyrelse f.eks. kan sidde aften efter aften og se en dækning af et område, der måske kører over en periode på 2-3-4-5 måneder, måske et halvt år – det kan være en stor krig eller noget andet – og man kan se, at mediedækningen er noget skævvredet, så synes jeg ikke, der vil være noget galt i, at man, uden at man går ind i den enkelte udsendelse, generelt siger: Vi synes, at her er tale om en skævvridning af dækningen af det pågældende område. Det må seer-ne også kunne forlange. Det må nærmest være en pligt at gøre.

Så vil jeg lige sige til sidst, da jeg har lidt ekstra taletid her, at der i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, er så mange punkter, hvor vi vil vende tommelfingeren nedad. Jeg synes, det kunne være positivt i dag, hvis vi sammen – alle partier – kunne have lavet et forslag, hvor vi skaber ro og fred omkring Danmarks Radio. Men tilsyneladende ønsker oppositionen herinde, at der hele tiden skal stå blæst. Det er oppositionen, der puster tingene op omkring Danmarks Radio, ikke Dansk Folkeparti.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Også i Det Konservative Folkeparti tager vi kulturministerens udmærkede redegørelse til efterretning. Og så vil jeg da også gerne slå fast, at udgangspunktet for den konservative mediepolitik er ytrings- og informationsfriheden, mediernes selvstændighed og uafhængighed samt deres mangfoldighed og alsidighed. Det gælder jo ikke mindst også, når det handler om vores meget vigtige public service-station, Danmarks Radio, som vi jo har på dagsordenen her i dag.

Vi Konservative er meget optagede af at sikre, at alle beslutninger omkring DR's forhold træffes ud fra faglige og saglige hensyn, og derfor ønsker vi også, at Danmarks Radio skal ledes af en professionel bestyrelse, der samlet set repræsenterer mediemæssig, ledelsesmæssig og erhvervmæssig indsigt.

Det var sådan set også vores indstilling ved forhandlingen om det sidste medieforlig, men

dengang var der jo ligesom ikke flertal for det. Vi vil dog rejse forslaget igen, når det næste medieforlig skal forhandles på plads. Det er der jo et stykke tid til.

Men her og nu vil vi hilse det velkommen, at ministeren nu vil lave en undersøgelse, der skal vise, hvordan andre lande har indrettet ledelsen af deres public service-stationer og med hvilke ledelsesmodeller, og den rapport glæder vi os meget til at se.

Vi er også meget optagede af at sikre DR som en uafhængig public service-station, hvor der er journalistisk frihed. Og derfor er vi også godt tilfredse med den public service-kontrakt, som regeringen har indgået med DR. Her slås det jo netop fast, at DR er en selvstændig offentlig institution uden for kulturministerens beføjelser, at DR's bestyrelse er DR's øverste ledelse, og at det er DR's bestyrelse, der inden for de rammer, der er fastlagt i lovgivningen og i public service-kontrakten, har ansvaret for den overordnede tilrettelæggelse af programvirksomheden. Og det fremgår også, at DR's generaldirektør har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse af DR.

Det, at DR's bestyrelse har det overordnede programansvar, betyder altså på ingen måde, at DR's journalistiske frihed i den daglige programvirksomhed er indskrænket. DR's bestyrelse har ingen kompetencer i forbindelse med den daglige programvirksomhed, ligesom de enkelte bestyrelsesmedlemmer heller ikke har kompetence til at blande sig i enkeltprogrammer.

Varetagelsen af det overordnede programansvar skal alene løftes ved generelle drøftelser på bestyrelsesmøderne og ved eksempelvis tema-debatter om programtyper, nøjagtig som DR's bestyrelse nu også planlægger at gøre det, og som de også har skrevet i deres egne retningslinjer for, hvordan de opfatter definitionen af et overordnet programansvar.

Alt i alt glæder vi os således over, at lovgivningen og public service-kontrakten i dag sikrer DR fuld journalistisk uafhængighed.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører i forlængelse af den konservative ordførers spørgsmål til fru Mette Frederiksen om følgende:

Hvis vi efter næste folketingsvalg får en socialdemokratisk-radikal regering, og bestyrelsen

med den sammensætning med bestyrelsesrepræsentanter udpeget af ministeren fortsætter, og regeringen så vælger at gøre det på den måde, at den radikale kulturminister udpeger et medlem af Socialdemokratiet til bestyrelsesformand, en erklæret radikal til bestyrelsesmedlem og en kulturradikal, som måske stemmer på SF eller Socialdemokratiet, til det tredje bestyrelsesmedlem, er det så o.k.?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Allerførst synes jeg, vi skal slå fast, at jeg ikke forventer, at der kommer en radikal kulturminister efter folketingsvalget. Vi har en ganske udmærket kulturminister, og jeg er helt sikker på, at han også fortsætter efter næste folketingsvalg.

Med hensyn til udpegning af sådan en bestyrelse: Vi ønsker en professionel bestyrelse, men vi har endnu ikke lagt os fast på, hvordan den skal udpeges. Det er bl.a. også derfor, vi ser frem til, at der kommer den her undersøgelse fra de andre lande, så vi kan se på, hvordan de udpeger bestyrelsen til deres public service-stationer i de andre lande.

Vi er ude, hvor det er et meget vanskeligt spørgsmål, for selvfølgelig vil vi være mistænksomme, ligesom man nu her er mistænksom over for en borgerlig kulturminister og føler, at kulturministeren politiserer, når han udpeger bestyrelsesmedlemmer. Og man kunne jo godt tro, at vi vil have den samme mistanke.

Vores udgangspunkt vil dog være, at hvis vi får skrevet de kriterier ned til en professionel bestyrelse, netop at man skal ledelsesmæssig kompetence, man skal have mediemæssig indsigt, man skal have økonomisk indsigt, så bør de kriterier være så klare, at man ikke behøver at kigge på partiforholdet. Man skal altså alene se på personens kompetencer. Men jeg er enig i, at mistanken om, hvilken politisk baggrund man har, selvfølgelig altid vil være der. Og jeg kan da heller ikke sige mig fri for, at vi også ville have den samme mistanke.

Men det må altid være de overordnede ledelsesmæssige kompetencer, der er det vigtigste, og altså ikke hvilket politisk tilhørsforhold, man har. Og vi håber, at der kan findes sådan en god konstruktion. Men det bliver ikke nemt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Selvfølgelig er den overordnede ledelsesmæssige kompetence langt vigtigere. Men virkeligheden siger jo også, at der er andre kriterier, der åbenbart spiller ind. Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg her erstatter nogle bestemte partier med nogle andre partier i forhold til den aktuelle virkelighed.

Så vil jeg godt spørge om noget andet. Synes man, det er i orden, at en kommende radikal kulturminister – og fru Carina Christensen vil jo ikke igen nævne, at det forventer hun ikke sker – udpeger en bestyrelse, som alene består af mennesker, der holdningsmæssigt har samme opfattelse som de to regeringspartier, dog med undtagelse af en enkelt, nemlig en tidligere borgmester, der måske repræsenterer Venstre, ellers er de alle sammen holdningsmæssigt ens. Er det o.k.?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jamen det vigtigste for os er igen, at det er en professionel bestyrelse, der varetager ledelsen i Danmarks Radio. Den skal have et overordnet programansvar. Den skal jo ikke blande sig i det daglige programansvar, som jeg lige har sagt, og den skal ikke politisere. Det ønsker vi ikke.

Så i det lys må jeg jo sige, at det faktisk er underordnet, hvilken politisk baggrund medlemmerne i den kommer fra, hvis de i øvrigt lever op til de krav om ledelsesmæssige, mediemæssige og økonomiske kompetencer, som vi stiller.

Så ja, jeg ville have fuld tiltro til den, hvis den lever op til de her kompetencer, fordi den ikke har kompetence til at gå ind og blande sig i den daglige programvirksomhed. Den skal lede Danmarks Radio som en professionel bestyrelse, og den har det overordnede programansvar. Den skal ikke tage stilling til den daglige programflade. Og derfor vil jeg sige, at jeg vil være tryk ved at udpege en professionel bestyrelse, der er i stand til at drive så stor en virksomhed, som Danmarks Radio er, på professionel vis.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Hr. Naser Khader som ordfører.

Naser Khader (RV):

Der har gennem længere tid været meget uro omkring Danmarks Radio. Bestyrelsesformanden og generaldirektøren kunne ikke arbejde

sammen, mens flere bestyrelsesmedlemmer benyttede deres bestyrelsesposter til at fremme deres egen personlige politiske karriere. Et enkelt medlem har endda udtalt, at han ikke ønskede Danmarks Radios bedste. Danmarks Radios bestyrelse blev en politisk kampfælle, og flere af bestyrelsesmedlemmerne, også dem, der er udpeget af Venstre og Konservative, var også ude og tage afstand fra dem. Jørgen Kleener, tidligere formand for bestyrelsen, var ude og sige, at det var en sæk lopper. Og forfatteren Rolf Bagger var ude og sige, at de to var besværlige.

Jeg ved ikke, om uroen omkring ledelsen er grunden til, at vi står her i dag, eller om det er et symptom på, at der er opstået en grundlæggende politisk uenighed omkring Danmarks Radios rolle og fremtid. Danmarks Radio er en public service-institution, en af de vigtigste – ikke *den* vigtigste, det er folkeskolen.

Kl. 15.05

Som jeg ser det, handler public service overordnet om mangfoldighed, alsidighed, kvalitet samt fornyelse og engagement. Man skal nå mange seere, da man er hele Danmarks tv-kanal. Man skal også vise bredt, sådan at der er noget for alle. Der skal være høj kvalitet i programmerne, man skal være kreativ og skabe fornyelse, både nye typer programmer og fornyelser inden for de kendte genrer, og så skal man engagere borgerne.

I den sammenhæng tror jeg ikke at man kan definere public service nærmere uden at skele til, hvad de kommercielle kanaler kan levere. Med »skele til« mener jeg ikke, at man skal efterligne. Når en public service-kanal laver et program eller et koncept, skal det være anderledes. Der skal være noget ekstra.

Jeg vil advare mod at forbyde Danmarks Radio at tage bestemte genrer op eller lave bestemte typer programmer, men man kan kræve, at der skal være fornyelse, når Danmarks Radio tager en bestemt genre op, at der skal være noget ekstra.

Jeg har hørt Christian Nissen udtale, at public service har to udfordringer. Den ene er, at programmerne bliver for flade og brede som laveste fællesnævner, den anden, at man bliver for elitær. Jeg synes, det er en falsk modsætning. Danmarks Radios mest populære programmer er også de bedste, men det omvendte er ikke nødvendigvis tilfældet. Folk vil have kvalitet, og som deres politiske repræsentanter har vi pligt til at skaffe dem kvalitet, når markedet ikke selv kan.

Dette betyder, at vi på den ene side skal stille en række krav til Danmarks Radio, mens vi på den anden side skal skabe rammerne for, at Danmarks Radio opfylder deres rolle. Derfor er vi i dag medforslagsstillere til et forslag til vedtagelse, hvor vi opfordrer regeringen til at sikre Danmarks Radios uafhængighed som public service-institution.

For at sikre dette i praksis har vi fokus på ledelsen af Danmarks Radio, på bestyrelsen. I dag er bestyrelsens kompetence uklare, men den burde egentlig være oplagt. Bestyrelsen skal sørge for, at Danmarks Radio lever op til de krav, der er nedfældet i public service-kontrakten. Bestyrelsen skal ikke blande sig i den daglige drift, og bestyrelsen skal ikke lægge bånd på den journalistiske og redaktionelle frihed.

Endelig har vi en række krav til bestyrelsens sammensætning. På den ene side skal bestyrelsen afspejle, at Danmarks Radio er hele Danmarks tv-kanal, på den anden side skal bestyrelsen være effektiv.

Bestyrelsen administrerer et budget på næsten 3 mia. kr. om året, og derfor er det vores pligt som lovgivere at sikre Danmarks Radios fremtid.

Jeg havde gerne set, at vores vedtagelse også havde sat endnu mere fokus på den politiske aktivitet hos Danmarks Radios bestyrelsesmedlemmer. Jeg ville gerne have, at ingen medlemmer af bestyrelsen måtte besidde en tillidspost eller være ansat af et politisk parti, for at sikre reel armslængde og politisk uafhængighed. Men vi støtter fuldt ud og er med i den fælles vedtagelse. Det er et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Da jeg holdt min ordførertale for Dansk Folkeparti, havde hr. Khader et spørgsmål til mig om, hvorfor Dansk Folkeparti var så negativt over for Danmarks Radio. Dette afviste jeg.

Jeg vil godt spørge med omvendt fortegn: Er det ikke Det Radikale Venstre, der har været negativt over for Danmarks Radio, når de ikke gik med i det medieforlig, som var så tæt på?

Jeg synes, det ville være passende ved den her lejlighed, når nu man har ønsket en debat om Danmarks Radio, at hr. Khader fortalte den undrende befolkning, hvorfor Det Radikale Venstre, der var meget positivt over for den medielov, der blev lagt frem, valgte at sige nej – at det var, fordi det store Socialdemokrati ikke ville være med.

Det er jo det, der er den historiske sandhed, og det synes jeg ville være godt at hr. Khader bekræftede over for den undrende danske offentlighed, for der er masser af seere, der sidder udeomkring i landet og følger både DR2-udsendelser og dk4. Så kunne hr. Khader sige, at han i dag bittert har fortrudt, at Det Radikale Venstre ikke gjorde sig fri af at stå i skyggen af storebror, Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Hver gang vi har en mediedebat her, begynder hr. Poul Nødgaard at synge den samme sang: Hvorfor er Det Radikale Venstre ikke med i medieforliget?

Det ved hr. Poul Nødgaard godt. Medieforliget handler altså ikke kun om Danmarks Radio og Danmarks Radios bestyrelse. Under medieforhandlingerne advarede vi også imod, at bestyrelsen skulle have mulighed for at gå ind og blande sig i de enkelte programmer og i den redaktionelle frihed. Men medieforliget handler om meget andet end Danmarks Radio, og hr. Poul Nødgaard ved godt, hvorfor vi sagde nej i sidste øjeblik. Vi var med til det sidste, vi satte også vores fingeraftryk på medieforliget, men der var noget, der handlede om TV 2 og en eventuel privatisering, der var så afgørende, at det medførte, at vi alligevel sagde nej.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Man må jo ikke sige, at der tales usandt fra Folketingets talerstol, men det er ikke sandheden bag, hvorfor Det Radikale Venstre gik, for man var sådan set indstillet på den privatisering af TV 2. Nej, årsagen til, at man gik – og det synes jeg at hr. Khader skal bekræfte – var ganske enkelt, at man følte en forpligtelse over for det Socialdemokrati, som man havde været i regering med i 10 år eller i 9 år, eller hvor meget det var; det var i øvrigt alt for mange år, men lad os glemme det hurtigst muligt.

Det forslag til vedtagelse, som hr. Khader er medforlagsstiller til, indeholder en bestemmelse om, at de af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer bidrager til at sikre holdnings-, kompetence- og kønsmæssig bredde. Specielt vedrørende de to første, altså holdningsmæssig og kompetencemæssig bredde, kunne jeg måske godt forstå »kompetencemæs-

sig«, men med »holdningsmæssig« er vi ovre i det, som man hele tiden kritiserer, at bestyrelsen er for politisk.

Jeg går ud fra, at alle de, der sidder i Danmarks Radios bestyrelse eller i alle andre bestyrelser i dette land, går hen og stemmer til et folketingsvalg og sætter deres kryds et eller andet sted – de har jo en politisk indstilling. Jeg synes, det er en helt hysterisk fremstilling, som både De Radikale og Socialdemokratiet og for den sags skyld også SF giver af de her ting; man søger at bringe det op på et plan, hvor det slet ikke hører hjemme.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Hr. Poul Nødgaard var ikke med til vores gruppemøde, da vi besluttede os for ikke at være med i medieforliget, så det ved hr. Poul Nødgaard ikke noget om.

Med hensyn til vedtagelsen og det med en bestemt politisk holdning: Det er ikke noget problem, at folk er medlem af et politisk parti. Det er godt, at der er flere, der melder sig ind, og jeg synes, der er for få, der er medlem af et politisk parti. Det skal ikke diskvalificere folk at være medlem. Det, der er problemet, er, når man er opstillet og benytter bestyrelsesposten som platform til at fremme ens politiske karriere, og det er det, vi synes er dybt problematisk, og det er det, som både Søren Espersen og Karsten Madsen benyttede sig af. De var de mest professionelle medlemmæssigt, men de var de mest uprofessionelle bestyrelsesmæssigt.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optagede af, at DR's bestyrelse ikke skal politisere. Det skal ikke være en politisk bestyrelse, det skal være en uafhængig bestyrelse, og de skal have ledelsesmæssige, medlemmæssige og økonomiske kompetencer.

Jeg vil gerne høre, om Det Radikale Venstre er enig i, at Danmarks Radios bestyrelse ikke skal være politiserende. Hvis Det Radikale Venstre er enig i det, vil jeg gerne høre, hvordan Det Radikale Venstre definerer »holdningsmæssig bredde«, for jeg kunne forstå på hr. Naser Khader, at man er meget glad for det her forslag til vedtagelse, og der står jo, at de af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer skal bidrage til at sikre en holdningsmæssig bredde.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Selvfølgelig skal Danmarks Radios bestyrelsesmedlemmer ikke være politiserende. Fordi enkelte medlemmer har brugt platformen som politisk kampplads, skal det ikke være sådan i fremtiden.

Til det der med det holdningsmæssige: De, man udpeger, må gerne være medlem af et politisk parti, de må gerne have politiske holdninger. Det, der er vigtigt, er, at de bliver udpeget så bredt som muligt, så der ikke kun er én politisk observans. Det er det, der menes med det.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Hvordan vil man så tjekke denne holdningsmæssige bredde? Vil man tjekke, om folk er medlem af et bestemt parti, eller vil man udlevere et spørgeskema, inden de træder ind ad døren hos Danmarks Radio, hvor der står »Bestyrelsesmedlemmer«, og så skal de skrive under på, at de har den holdning til dét og den holdning til dét, eller hvad? Hvor seriøst mener man det her med »holdningsmæssig bredde«?

Jeg synes, at i et forslag til vedtagelse, der skal vedtages her i Folketinget, er det vigtigt, at man kan definere helt nøjagtigt, hvor konkret man vil være, når man stiller krav om holdningsmæssig bredde i sådan en bestyrelse.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Nej, selvfølgelig skal man ikke udfylde et skema. Men jeg går ud fra, at når man udpeger bestyrelsesmedlemmer, har man kendskab til deres faglige viden, professionelle viden, både i forhold til økonomi og også i forhold til medierne. Men jeg går ud fra, at man har kendskab til dem, man udpeger, og deres virke og deres erhvervs-mæssige og faglige baggrund, man udpeger jo ikke i blinde.

Kl. 15.15

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Bodil Kornbek, og derefter er det ministeren.

Bodil Kornbek (KD):

Jeg vil gerne sige tak til dem, der har rejst denne forespørgselsdebat. Der er jo ikke noget som Danmarks Radio. Ét er jo helt sikkert, nemlig at vi alle sammen siger: Det er en meget vigtig kulturinstitution. Så der er masser af holdninger, og

der er måske også nogle følelser forbundet med det her emne.

Jeg går ud fra – det kan så være forkert – at debatten jo netop kommer på grund af den uro, der har været i løbet af efteråret. Kristendemokraterne finder det beklageligt, at man har kunnet konstatere, at medlemmer i Danmarks Radios bestyrelse ikke har formået at se ud over egne partipolitiske interesser i varetagelsen af en fælles dansk public service-interesse.

Der er ligesom blevet skabt et politisk klima, hvor bestyrelsesmedlemmer i deres kritik af Danmarks Radios dækning af Irakkrigen eller af programmer har været med til at sætte Danmarks Radios uafhængighed under pres. Der har også været tilfælde, hvor journalisters navne er blevet kastet ud i medierne og blevet hevet igennem dér. Det er ikke en gavnlig udvikling for Danmarks Radio som en vigtig kulturinstitution, hvilket vi jo alle sammen er enige om den er.

Jeg mener ikke, at Danmarks Radio skal være en politisk kampplads. Det er jo ikke kun i generaldirektørens interesse at sikre den redaktionelle uafhængighed for netop en af Danmarks mest toneangivende kulturinstitutioner, det er vel forhåbentlig i vores alles interesse. Derfor har Kristendemokraterne også den tilgang til bestyrelsesmedlemmer, at de i hvert fald må have et ønske om at sikre og fremme Danmarks Radio som en uafhængig institution og sikre redaktionel og journalistisk frihed i fremtiden. Jeg tror, det er vigtigt, at vi har en faglig og saglig tilgang til det at være bestyrelsesmedlem i Danmarks Radio.

Jeg tror, det var hr. Naser Khader, der var inde på, at der selvfølgelig skulle være nogle rammer. Ja, der er jo en lovgivning, og der er jo også nogle public service-forpligtelser, som man selvfølgelig skal agere inden for. Jeg mener også, at en public service-institution jo kun kan overleve som dagsordensættende kvalitetsinstitution, hvis vi sikrer ikke alene et bredt udbud af programtyper, men også at den som alle andre uafhængige medier sikres – som jeg også sagde tidligere – en redaktionel frihed. Jeg hører sådan set også, at det er det, de fleste ordførere absolut giver udtryk for.

Når man så ser tilbage på den uro, der har været, er det klart, at man må stille sig selv nogle spørgsmål, f.eks.: Kan en professionel bestyrelse varetage og håndtere public service og de fremtidige udfordringer for Danmarks Radio bedre end en eller anden politisk sammensat bestyrelse? Så skal man selvfølgelig også diskutere det,

som hr. Jens Rohde var inde på: Hvad er egentlig en professionel bestyrelse? Hvad er det for nogle kvalifikationer, den skal have, hvilke kompetencer er det, vi gerne så at der var i en sådan bestyrelse?

Der er utrolig mange spørgsmål, som jeg synes man bør stille, og som vi bør forsøge at besvare – også her – og hvor vi må være åbne over for det arbejde, der sådan set ligger i det. Jeg har ikke nogen færdige svar. Jeg synes, det er fint, at ministeren siger, at der er sat en undersøgelse i gang om, hvad man har gjort andre steder, og hvordan det ser ud der, og at vi på baggrund af noget viden faktisk sætter os ned og diskuterer nogle af de her ting: Hvordan vil vi gerne have det ser ud i fremtiden, så vi samtidig får en uafhængighed og en journalistisk frihed?

Jeg vil lige kommentere den vedtagelse, der er fremsat af hr. Aage Frandsen, fru Mette Frederiksen, hr. Naser Khader og hr. Søren Søndergaard: Når jeg ikke stemmer for den, skyldes det bl.a., at der i en af pindene står, at bestyrelsesmedlemmer ikke samtidig må være folketings- eller europa-parlamentsmedlemmer eller være kandidater hertil. Jeg ved ikke, om man er diskvalificeret, fordi man er kandidat ved et folketingsvalg – ikke nødvendigvis. Jeg er slet ikke afklaret med hensyn til, om det skal være et krav, man skal stille. Man kan forholde sig til det, og – igen – vi kan diskutere det, men det er ikke der, Kristendemokraterne står lige nu.

Jeg synes, det er fint, at man vil sikre Danmarks Radios uafhængighed som kulturinstitution og public service-institution. Jeg er enig i, at bestyrelsens ansvar skal fastlægges sådan, at der ikke er mulighed for indblanding i Danmarks Radios programvirksomhed. Men jeg tror, når vi taler om bestyrelsen og dens sammensætning og udpegning, at vi dér skal give os tid til at finde en form, om end det sikkert bliver svært og med mange diskussioner. Det er i hvert fald vigtigt, at vi tager dem, og at vi er åbne over for at se, hvilke muligheder der er, så vi sikrer det, som vi alle sammen synes er vigtigt, nemlig en stærk, uafhængig dansk public service-station.

Kl. 15.20

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det har været en interessant debat, som i hvert fald har afsløret en ting, og det er, at der er en almen tværpolitisk interesse for et styrket Danmarks Radio på et public service-grundlag uden politisk indblanding. En interesse fra hele Folketingets side for, at Danmarks Radio får nogle vil-

kår, som passer til en stærk kulturinstitution i en global verden, hvor vi konstant bliver udsat for kulturpåvirkninger fra alle sider.

Så jeg kan her kun konstatere, at det er glædeligt, at hele Folketinget bakker op om regeringens arbejde med at styrke Danmarks Radio som kulturinstitution, og at hele Folketinget bakker op om regeringens arbejde med at sikre, at Danmarks Radio får nogle fornuftige arbejdsvilkår, så Danmarks Radio hele tiden kan udvikle sig til at være alle danskeres radio og tv. På den led var det en interessant og god og givtig debat i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Aage Frandsen som ordfører for forespørgerne.

Aage Frandsen (SF):

Det er ikke overraskende for mig, og jeg tror heller ikke, at det er det for de andre forespørgere, at debatten ender, som den gør, nemlig med, at de tre partier, som lavede medieforliget i sin tid, står fast ved det, og at de ikke er til at rokke ved med hensyn til, hvad man eventuelt burde gøre.

Men det er trods alt positivt, at regeringen så siger, at de nu altså har nedsat et udvalg, der kigger på det, og hr. Jens Rohde har også sagt, at han tænker over tingene. Jeg betragter det simpelt hen som helt fantastisk i dagens politiske situation, at folk siger, at de tænker over tingene, for jeg synes, at jeg om en tidligere debat i dag kan konstatere, at der ikke var megen tænkning. Det skal hr. Jens Rohde ikke bebrejdes for.

Så vil jeg godt kommentere diskussionen om holdning, for det er bl.a. den konservative ordfører, der har hæftet sig ved dette med hensyn til bredden i holdninger, og det er så udtryk for, at man nu åbenbart vil politisere.

Nu skal man jo ikke gøre sig – undskyld udtrykket – mindre klog, end man er. Det er jo ikke ukendt for nogen af medieordførerne, hvilke grundliggende holdninger de tre af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer har. Det er ikke nogen hemmelighed. De grundliggende holdninger kender vi alle sammen godt.

Dem kender man selvfølgelig også, når man udpeger, og når det gælder udpegningen af TV 2's bestyrelse, som også er kulturministerens ansvar, gælder det ikke kun nogle af dem, men dem alle sammen. Så kender kulturministeren, jeg kan ikke vide det præcist for alles vedkommende, men jeg tror da for langt den største del, deres grundliggende holdninger.

Det er også en lille smule hyklerisk at sige, at man slet ikke er optaget af sådan noget. Det er også kulturministeren, der ved en lejlighed udtrykte begejstring for, hvor mange mennesker kulturministeren havde fået indsat forskellige steder med nogle bestemte holdninger, som kulturministeren var glad for.

Det er altså ikke sådan, at vi andre ikke kan gennemskue det der med at lade som om, at det ikke spiller en rolle, at det derfor kun drejer sig om at være professionel, og at holdninger slet ikke er noget, man taler om.

Hvis man i øvrigt kigger efter og ser på, hvad det er for nogle mennesker, den nuværende regering har udpeget til diverse nævn, råd, udvalg m.v., siden den kom til, vil jeg sige, at jeg aldrig tror, at vi har haft en regering, der har udpeget så mange af sine egne. Specielt hvis man ser på dem, der får honorar på over 50.000 kr., er det slående.

Jeg ved godt, at statsministeren holdt en grundlovstale, som statsministeren måske i dag ikke er så stolt af – jo, talen er han da stolt af, men ikke handlingen efter talen – hvor han nemlig sagde, at den daværende regering benyttede sig af en hel masse, jeg tror endda han brugte udtrykket kammerateri.

Kl. 15.25

Når man ser på de svar, vi har fået vedrørende råd og nævn osv. i forbindelse med den tidligere regering og den nuværende regering, er det slående, at den nuværende regering benytter sig af noget, som statsministeren i 2001, inden han blev statsminister, kaldte kammerateri. Det er slående. Det er derfor, at det altså er underligt, at vi skal høre på, at vi slet ikke må tale om en holdningsmæssig bredde, for vi står over for nogle, der står for holdningsmæssig smalhede.

Grunden til, at vi er tilhængere af holdningsmæssig bredde, er, at vi tror på pluralismen og mangfoldigheden, og at vi tror på, at det styrker, at man også er sammen med nogle, som man er uenig med. I øvrigt er det også i tråd med demokratisk tænkning, at der er forskellige ansuelser til stede.

Når vi i forslaget til vedtagelse taler om holdningsmæssig bredde, er det ikke bare, fordi vi har mistanke om, men fordi vi konstaterer, at hverken den nuværende regering eller kulturministeren står for holdningsmæssig bredde.

Lige til allersidst vil jeg godt sige, at vi i Danmark, da vi havde Radiorådet, hvor ministeren udpegede to personer, havde en tradition for, at man *altid* tog én person fra den ene side og én person fra en anden side. Det var en fordel for Socialdemokratiet, ikke for os, og det var en fordel for Venstre eller Konservative. Sådan var det dengang.

Det er derfor, det er værd at tale om, at der i dag ikke er holdningsmæssig bredde i udpegningen. Det er det, som er grunden til, at vi skriver det. Det er ikke os, der laver en politisering. Det er netop regeringen, der i dens adfærd, efter at den har talt om kammerateri, udøver noget, som er uhørt i danmarkshistorien. Muligvis skal vi tilbage til Madsen-Mygdals tid, som afsluttedes i 1929, for at finde noget tilsvarende. Ellers er det uhørt i danmarkshistorien. Det er derfor, vi slår fast, at en holdningsmæssig bredde er af vigtighed, ligesom andre former for bredde er vigtig.

Det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat, er virkelig det, man kan kalde en afværgedagsorden. Der står ingenting. Jo, der står, at kulturministeren gør det rigtige, og det udsagn, at kulturministeren gør det rigtige, er jo en meget svær omgang at udsætte os for. Det tror jeg kun kan blive vedtaget ved en afstemning og ikke ved en test.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 22 af Jens Rohde (V), Poul Nødgaard (DF) og Carina Christensen (KF) (*se side 3145*) vedtoges med 54 stemmer (V, DF, K) mod 39 (S, SF, RV, EL, KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Aage Frandsen (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Søren Søndergaard (EL), (*se side 3144*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om kommunal anvisningsret. (Indsats mod ghettoisering).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 8/12 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det forslag, vi behandler nu, er et ud af en lang række forslag, som bliver eller er blevet fremsat som led i genopretningen af problemramte almene boligområder.

Dette forslag er efter vores mening et af de vigtigste, fordi det medvirker til, at bl.a. beboersammensætningen styrkes, således at områdernes samlede ressourcer forstærkes. Dernæst giver forslaget også kommunerne mulighed for at tilbyde ressourcetsvage personer en bolig i stærkere områder, ved at de pågældende kommuner får mulighed for at forhøje anvisningsretten generelt.

Kl. 15.30

Endelig forbedres mulighederne for, at kommunerne kan indgå aftaler med private udlejere om råderet over boliger. Denne forbedring anser vi for at være et vigtigt redskab i bestræbelserne på, at alle boligområder blandes til gavn for de svageste i vores samfund.

Der har i forbindelse med dette forslag været kritik af, at man kan afvises som lejer til en tom bolig, fordi man er på kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Denne kritik mener jeg ikke er rimelig, idet det overordnede mål med dette forslag er at styrke belastede områder, og idet de afviste lejere som hovedregel vil blive tilbudt en anden bolig inden for 6 måneder.

Det er vigtigt, vi nu tager fat om nældens rod og ikke stikker hovedet i busken, fordi vi ikke tør tale om de meget synlige og omsiggribende problemer, vi ser i de pågældende områder.

Endelig vil jeg slå fast, at den kritik, der i forbindelse med forslaget har været af, at personer, der står på en venteliste, kan komme i den situation, at de må vente lidt længere, er reel nok, men at det endelige mål er at styrke de svage bo-

ligområder. Det mener vi er en meget vigtig hensigt, og at den derfor legitimerer, at ressourcestærke personer kan få et boligtilbud i svage områder og samlet set styrke ghettoområderne.

Vi støtter forslaget varmt og ser frem til, at kommunerne nu får endnu flere og bedre redskaber til brug i bestræbelserne på at dæmme op for ghetto problemerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige til Venstres ordfører, at vi i SF er enige i, at der er boligområder, hvor man kan være nødt til at lave et indgreb som det her og sige, at det ikke er alle, der kan få anvist en bolig, men så vil jeg omvendt spørge: Er Venstres ordfører ikke enig i, at det så til gengæld er afgørende, at de, som bliver afvist ifølge de her regler, bliver sikret en bolig i den anden ende?

Hvis det er tilfældet, vil Venstre så ikke være med til at prøve at stramme op på forpligtelsen? For vi kan vel godt være enige om, at der ikke ligger nogen stor forpligtelse i det her lovforslag til at sikre dem, der bliver sprunget over i køen, en anden bolig af tilsvarende standard. Så kan vi ikke være enige om at stramme op på det?

Det næste spørgsmål er: Er det Venstres ordførers opfattelse, at det her lovforslag sikrer, at der er boliger nok, til at der for de boligsøgende, som bliver sprunget over i køen f.eks. her i København, hvor der jo er mangel på boliger, bliver stillet boliger nok til rådighed, sådan at det faktisk er muligt at finde boliger til dem, der bliver sprunget over?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes, det er meget svært – og det må det også være for SF's ordfører – at vurdere, hvorvidt de kriterier, der er opstillet for, at kommunerne kan anvise en anden bolig til dem, der er blevet afvist, er for slappe, for de har jo ikke virket endnu.

Men det er sådan i forslaget, at kommunen har 6 måneder, og at kommunen samtidig har mulighed for at få forhøjet den generelle anvisningsret, altså få flere boliger at anvise til ud af den samlede almene boligmasse i kommunen. Vi mener, at det her er rimeligt, og vi mener, at vi skal se, om det ikke er det, der kan virke.

Hvis det så viser sig, at det ikke er nok, er det selvfølgelig noget, som vi vil komme tilbage til.